

2/2010

INSANE

Jyväskylän suomen kielen opiskelijoiden ainejärjestölehti

SUURI PAINAJAISNUMERO

MISTÄ FENNISTI UNEKSII? _____

MITEN PÄIN NÄKKÄRI SYÖDÄÄN? _____

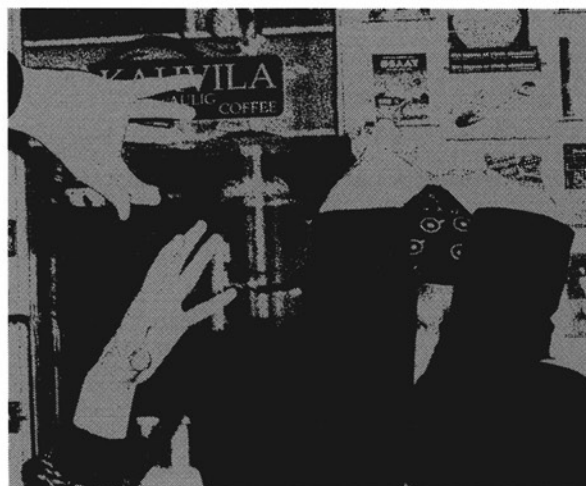
MUSEOPIKAJUOKSUENNÄTYS RIKKI _____

2/2010
INSANE

- 03 PÄÄKIRJOITUS
04 TESTIRYHMÄ
08 ISTUMAPAIKKAORBITAALITEORIA
10 OSMA
12 MITEN PÄIN NÄKKÄRI SYÖDÄÄN?
14 PÄÄTOIMITTAJAT VADILLA
16 HAASTATELUSSA KARI MINKKINEN
20 SANEN KEVÄT KUVINA
22 KESÄDUUNISSA
24 MUILLA MAILLA
26 VALITTAMATTOMUUSVIIKKO
28 PÄIVÄKIRJA
29 KIRJASTON POIKA
30 POPULAARITIEDE
31 SANE-FILMI OY (SF)
35 KIELINEUVOJA

NÄKKÄRIN ARVOITUS RATKEAA S. 12

SANE-FILMIN KULTA-AIKA ALKOI
S.31

9. VUOSIKERTA JULKAISIJA JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON SUOMEN KIELEN OPISKELIJOI-
DEN AINEJÄRJESTÖ SANE RY. (WWW.SANERY.ORG) PÄÄTOIMITTAJAT PERTTU PURANEN,
ROOSA RENTOLA TOIMITTAJAT VESA HOLM, ANNIINA LJOKKOI, LAURA KANANEN, KIR-
JASTON POIKA, JOHANNA KUJANPÄÄ, EVELIINA LAURILA, IISA LEHTINIEMI, REET-
TA NIINISALO, HEIDI PAASIKUNNAS, MARI RIIKONEN, ELLINOORA SIEVÄNEN, SARA
TUISKU KUVANKÄSITTELY PERTTU PURANEN, ROOSA RENTOLA PAINOPAIKKA JYVÄSKYLÄN
YLIOPISTOPAINO PAINOS 120 KPL

PÄÄKIRJOITUS

Päätoimittajien painajainen

TÄSSÄ NUMEROSSA KURKISTAMME SANEN, UNIEN JA NÄKKILEIVÄN PIMEÄLLE PUOLELLE JA SELVITÄMME, MITÄ SUOMEN OPISKELIJAN PÄÄSSÄ IHAN OIKEASTI LIIKKUU.

SE ON AINAKIN SELVÄÄ, ETTEI PÄÄTOIMITTAJIEN PÄISSÄ LIIKU JUURI MITÄÄN. INSANEN HISTORIAN ENSIMMÄINEN KANSIKUVAKILPAILU PÄÄTTYI IHMEELLISEN SEKAANNUKSEN JÄLKEEN INSANEN HISTORIAN TIES KUINKA MONENTEEN KATASTROFIIN.

LUULIMME, ETTÄ KILPAILUUN OSALLISTUJIA ON VAIN YKSI, JA LUONNOLLISESTI LÄHETIMME VOITTAJALLE ONNITTELUViestin. PARIN MINUUTIN KULUTTUA LÖYSIMME TOISEN KANSIKUVAEHDOKKAAN. PAINAJAINEN!

KEVÄÄN MUITA SUURIA JA TUNTEITA KUOHUTTAVIA KYSYMYKSIÄ OVAT TIETYSTI: MIKSEI FENNISTEILLÄ OLE KUNNON VAPAA-AIKATILOJA, MIKSEI OO SUPERKAHVINKEITINTÄ TAI SOHVAA JOKA EI SYTY TULEEN? INSANESSA OLLAAN VISIONÄÄRISIÄ JA ESITETÄÄN VIELÄ JÄNNITTÄVÄMPIÄ KYSYMYKSIÄ: MIKSEIVÄT AINEJÄRJESTÖT TEE OMIA ELOKUVIA?

NO NYT TEKEVÄT. SANE-FILMI OY (SF) ON PERUSTETTU JA SAMALLA KUIN LUOTU RATKAISEMAAN KANSIKUVAKILPAILUN MORAALIS-VISUAALINEN DILEMMA.

JULISTAMME SIIS KILPAILUN TASAPELIKSI. MARI RIIKOSEN EHDOKASTA VOITTE IHAILLA KANNESSA JA REETTA NIINISALON TYÖTÄ SIVULLA 31.

PÄÄTOIMITTAJAT PYYHKIVÄT NYT KYLMÄN HIEN KASVOILTAAN JA MENEVÄT NUKKUMAAN. TÄMÄ PAINAJAINEN ON OHI. AINAKIN HETKEKSI.

PUISTATTAVIA LUKUHETKIÄ TOIVOTTAVAT

PERTTU PURANEN JA ROOSA RENTOLA

1 iltapäivä, 5 museota - Testiryhmä on täällä taas!

SÄÄ SUOSII seikkailijoita. Keväinen ja luminen perjantai-iltapäivä alkaa muutenkin lupaavasti: Liikunnan rakennuksella joku jakelee koko seurueelle Fitness-patukat.

Tunnelma on kuin koululaisryhmässä. Patukoilla päästään sporttisesti vauhtiin, ensimmäisenä kohteena on huonoitsetun-
toisen maakuntamme ("Keski-Suomi, maakuntako sekin on?") museo. Sinne johtavat eepiset, ruskealaattaiset portaat.

Museossa on pienoismalleja, joita kaikki rakastavat ja joiden keskellä tekisi mieli kirmata. Joku kuulee historian siipien havinaa ja näkee taulussa Mökkiseminaarimökin. Joku toinen koskee kalaan ja rapsuttaa sitä. Kirkko herättää ahdistusta ja rovasti on plösö.

Muikunmätejä kimpiastiassa. Jee! Pitäisi kysyä Koivistolta, onko se oikeasti ollut Mäkmatti. Sekatavarakauppa on kiva. Esihistoria sytyttää.

1. kohde:
Keski-Suomen
maakuntamuseo

**Fennisti ei ole vielä huomannut rinkeleitä
ja tileä siksi jotain muuta.**

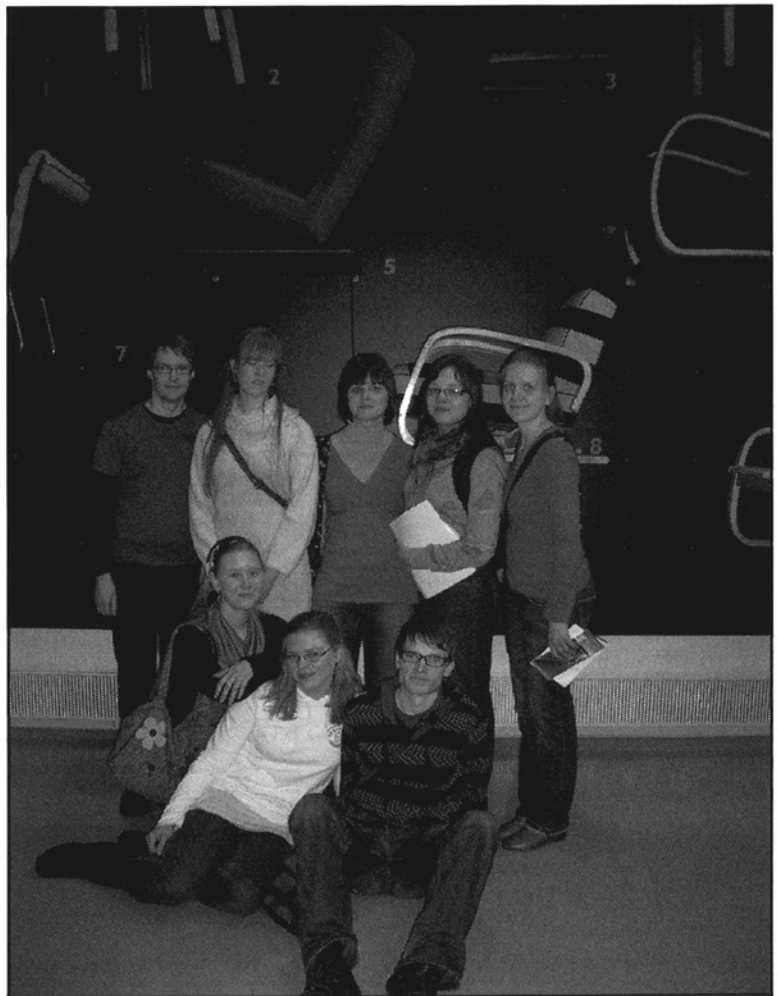
2. kohde:
Alvar Aalto
-museo

SEURAAVANA ALVAR AALTO -museo. Kuin kävelisi Seinäjoen kirkkoon.

Museo on valkoinen paikka, jossa on seiniä ja tuoleja. Ei kummastuta, ettei paikalla ole ketään muuta. Haukotuttaa, kooma. Tervetuloa toimisto- ja odotushuonemaailmaan! Nää kipot on niin nähty! Aallon kirous. Huonosti tavutetut infot, huono ilma. Vääränlaiset vessat! Näissähän mahtuu kääntymään.

Hämmäntävää on mennä museoon katsomaan kaikkea sitä mitä näkee muuallakin. Joo, asun museossa, kiitos vain. Aallon rakennukset näyttää paremmilta pienoismalleina.

Hienointa on hiekka, johon saa koskea. Varmaan Alvarin on koskenut siihen.

Osa istuu tylsästi lattialla, vaikka seinät on täynnä tuoleja.

SEURAAVAKSI YLISTETÄÄN punaista ja kävellään sitä päin. Poliisit katsovat pahasti, vaan eivät sano mitään.

Luontomuseoon täytyy kiivetä.

Sisällä on pimeää ja pelottavaa. Tunnelma on mykistävä, nappuloista saa ääniä. Susien kanssa voi ulvoa. Kokonaisuus tuntuu eheältä. Nähdään hiton hirvikärpänen, joka on suuri ja ällö. Hirvi on keskikokoinen. Nähdään söpö saukko, jolla on kala suussa. Se saa nimen Tiia. Eläimet on hienoja: sudet, kettu. Selviää kärpän ja lumikon ero.

Jättiläishämähäkki katossa järkyttää. Joku on syvästi helpottunut, ettei nähnyt käärmettä. Mennään näköalatorniin syömään Fitness-patukoita.

3. kohde:
Keski-Suomen
luontomuseo

Hissiin ei mahtunut, mutta
nappuloista sai ääniä.

4. kohde:
Taidemuseo
Holvi

TAIDEMUSEO HOLVIN isyysnäyttely vaikuttaa. Jollekin jää hyvä mieli, joku on surullinen. Jonkun mielestä on kaunista. Näyttely on huono läpijuoksupaikka. On paljon kuvatekstejä. Alakerrassa on ällöjä kuvia. Herää yhteiskunnallisia ja miehen asemaa koskevia ajatuksia. Törmätään muutamaan erityisen hienoon kuvaan. Kun isän kanssa ollaan sienimetsässä, tunnelma on maaginen. Kaikkia ei kiinnosta, mutta toisen kerroksen vessa on parhainta.

5. kohde:
Suomen
käsityön museo

Joutsenet eivät varsinaisesti järkyttäneet ketään.

KÄSITYÖMUSEON OVENKAHVA on hieno. Tungetaan sisään.

- Oletteko te joku erikoinen ryhmä?
- Ollaan me aika erikoinen ryhmä.

Täällä saa tehdä asioita. Täällä on moposimulaattori, mutta mopo ei käynnisty. Pärisee vain. Lammas ei ole simulaattori lainkaan. Ihanaa kun museoon pääsee syömään koskemaan ja haistamaan. Tila on vaikuttava. Kivaa, söpöä, hauskaa. Paljon erilaista. IHANAAA!!!

6. kohde:
Ravintola
Reveera

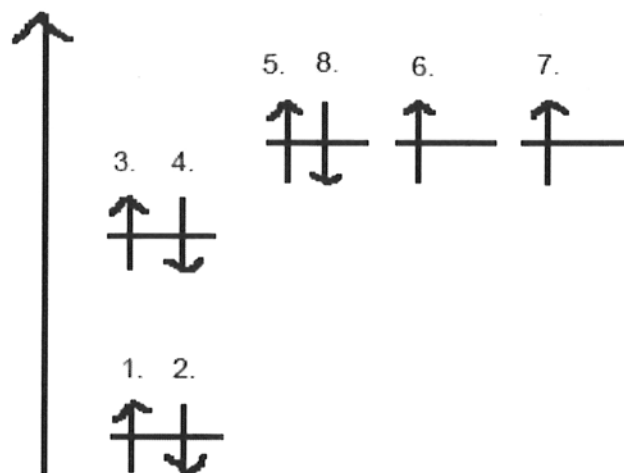
LOPUKSI, VIIDEN museon jälkeen, kokoonnutaan kahvilaan purkamaan seikkailun traumat. Puhutaan, miten nuorina ja hurjina ajettiin ylinopeutta ja miten poliisi ottaa kiinni silloinkin kun hidastelee.

Onneksi museoissa ei nopeusrajoituksia tunneta.

Näillä on kaikki okei, mutta näkisittepö pöydän toisen puolen.

Käytännön kvanttimekaniikkaa: istumapaikkaorbitaaliteoria

KVANTTIKEMIASSA ELEKTRONIEN sijoittumista eri energiatasolle tarkasteltaessa on olemassa nk. Hundin sääntö, jonka mukaan elektronit asettuvat ensin tyhjille orbitaaleille. Vasta sitten, kun kaikilla tyhjillä saman energiatason orbitaaleilla on yksi elektroni, voi orbitaaleille tulla toinenkin elektroni. Esimerkkinä oheisessa kaaviossa happiatomin (8 elektronia) elektronikonfiguraatio.

Mustat poikkiviivat esittävät orbitaaleja, elektronit numeroitu täyttöjärjestyksessä.

YKSI HUNDIN säännön sovellutuksista on istumaan asettuminen suomalaiskansalliseen tapaan esimerkiksi linja-autossa. Ensin täytetään vapaat penkit, sitten kun niitä ei enää ole, kysytään varovaisesti, josko jonkun vähiten pelottavimman näköisen viereen sopisi istua.

PÖYDÄN ÄÄRESSÄ (esim. ruokalassa) systeemi on hieman monimutkaisempi. Ensin pyritään täyttämään pöydät siten, että muukalaiseen jää väliä vähintään yhden tyhjän paikan (orbitaalin) verran, ensisijaisesti niin, että henkilöt istuvat eri puolilla pöytää.

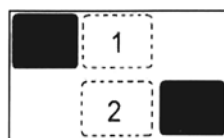

JOS TILAA on vähemmän, asetutaan nurkikkain, ei missään nimessä viereen tai vastapäätä.

ASETTAUTUMINEN YHDEN penkin päähän mutta samalle puolelle pöytää edistää tällaisten paikkojen löytymistä. Jos nurkikkain asettuminenkaan ei ole mahdollista, on istuttava joko viereen tai vastapäätä. Vierus- ja vastapäisten paikkaorbitaalien energiatasot ovat niin lähellä toisiaan, että siinä vaiheessa on melko sama, kumpaan paikkaan asettuu. Sanoisin kuitenkin, että ensisijaisesti istutaan viereen, vaikka siinä joutuukin istumaan enemmän tai vähemmän kylki kyljessä. Vastakkain istuessa on vaarana hetkellisen katsekontaktin muodostuminen, joka on vältettävissä tuijottamalla raivokkaasti omaa lautasta tai seiniä.

JA TIETENKIN jos asetelma on aluksi kuvatus kaltainen

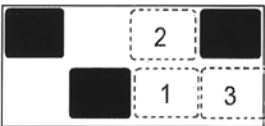
niin istutaan keskelle jommallekummalle puolelle (paikat 1 tai 2), ei vastapäätä.

ON OTETTAVA huomioon myös se, kuinka monen viereen joutuu istumaan. Jos asetelma on vaikkapa

ovat reunimmaisiet tyhjät paikat suotuisampia kuin keskellä oleva.

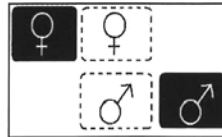
Tämä

onkin sitten jo monimutkaisempi tilanne. Paikat 1 ja 2 ovat melko tasaveroiset, seuraavaksi paras vaihtoehto olisi 3.

Ja niin edelleen, sääntöä soveltamalla.

JOTTA ASIA ei olisi liian yksinkertainen, otetaan mukaan vielä sukupuolet. Pöytäasetelman ollessa

Hundin säännön mukaan seuraava naispuolinen on asettuva paikalle yksi tai miespuolinen paikalle kaksi, koska vastapäätä ei tietenkään voi istua, ja jos valittavana on eri sukupuolisia vaihtoehtoja, istutaan ensisijaisesti samaa sukupuolta olevan viereen/vastapäätä.

TEORIA ON sovellettavissa myös muuhun istumiskäyttämiseen, esimerkiksi luentosalissa tai kirjaston lukusalissa.

Seuraavassa osassa: Mitä yhteistä on kovalenttisella sidoksella ja supistumaverbien I infinitiivin tunnuksella?

OPISKELIJA IÄNIKUINEN

Osma-aakkoset

KAIKKIEN SUOMEN KIELEN AINEJÄRJESTÖJEN KATTOJÄRJESTÖN OSMAN TAPAAMINEN JÄRJESTETTIIN 12.-14.3. TURUSSA. JYVÄSKYLÄN EDUSTAJINA TURUSSA SEIKKAILIMME MINÄ, PERTTU JA EVA. MITÄ OSMASSA SITTEN TAPAHTUI, MITÄ JÄI MIELEEN VIIKONLOPUSTA JA MIKSI OSMAAN KANNATTAÄ LÄHTEÄ MUKAAN? NÄIHIN JA MONIIN MUIHIN KYSYMYKSIIN VASTAUKSEN KERTOAVAT OSMA-AAKKOSET.

A - APPELSIINIMEHUSUMUPILVI

- Mulla on nälkä.
- Mulla ois appelsiineja.
- Älä kuori niitä tässä, oon allerginen ja niistä lähtee kuorittaessa sellainen appelsiinimehusumupilvi.

B - BRUNSSI

Sunnuntai-aamu alkoi ja Osma päättyi aseman vieressä sijaitsevassa kahvilassa brunssiin. En muista kahvilan nimeä, mutta sieltä sai todella hyvää ruokaa. Syömisen jälkeen olikin hyvä juosta kiireellä asemalle ja hypätä junaan kohti Jyväskylää.

C - COLA, AGRICOLA

Mikael Agricola oli hieno mies. Tuomiokirkon vieressä oli hänelle omistettu patsas. Lauantain illanvietossa oli myynnissä myös AgriCola-paitoja, ja samana iltana tuli todettua, ettei AgriCola-paitaa kannata laittaa baariin, ellei sitten halua kuulla seuraavia kommentteja: "Vau, sulla on AgriCola-paita, siistiä! Saanko halata?"

F - FENNICUM

Saamieni tietojen mukaan Suomessa vain kahdessa yliopistossa on rakenus, jonka nimi on Fennicum. Toinen on Jyväskylässä ja toinen Turussa. Olen kuitenkin vahvasti sitä mieltä, että Jyväskylän Fennicum on hienompi, vaikka se onkin pienempi ja paljon vanhempi.

G - GRILLI

Lauantai-iltapäivänä oli aikaa kierrellä kaupungilla. Aurajoen rannalla oli hienoa, ja paljon siltoja. Mutta siellä oli myös grilli (jolla emme käyneet), jonne ei kannata valomerkin jälkeen yöllä lähteä, ellei toivomuslistalta löydy mustaa silmää tai kunnan katutappelu.

H - HERÄÄMINEN

Aamut ovat tuskaa, niin myös Osmassa. Tappoherätys ja osmakooma (ks. InSane 1/10).

I - INSANET

Edellisiä InSaneja sattui muutama matkaan mukaan, ja niitä jaettiin kaikille ainejärjestöille lauantaina. Yritin myös myydä muutaman menomatkalajunan konduktöörille saadakseni kahvirahaa, mutta konduktööri katosi kummallisesti.

M - MERKKIVAIHTO

- Merkkivaihto?
- Onko sulla meidän merkit?
- Ei, onko sulla?
- Ei.
- Voi hel*****.

N - NONPARELLIT

Paluumatkan junakeskustelua:

- Non-parelli.
- Ei kun se lausutaan nompparelli.
- Ei se mikään nompparelli ole!
- No ei se mikään non-parellikaan ole! Mutta mitä sitten on strösselit? Vastapäätä istunut nainen osallistuu keskusteluun:
- Nonparellit on niitä pyöreitä ja strösselit pitkiä.

O - OMENA-KAURA-ROUHEPUURO

Turussa on halpaa kulkea bussilla. Kertalippu maksaa 2,50 euroa ollen voimassa 2 tuntia, ja vuorokausilippu maksaa 5,50 euroa. Bussit ovat käteviä kulkuvälineitä ja niitä kulkee kymmenen minuutin välein. Ja busseissa oli hupaisia mainoksia, kuten mainos omena-kaura-rouhepuurosta.

P - PIEKSÄMÄEN YLIOPISTO

Rastisuunnistus kilpailtiin pienissä joukkueissa. Meidän joukkueessamme olivat mukana Jyväskylä, Joensuu ja Turku. Kompromissina joukkueen nimeksi keksittiin Pieksämäen yliopisto.

R - RASTISUUNNISTUS

Lauantai-iltapäivän ohjelmassa oli mm. kaupunkisuunnistusta. Rasteilla suoritettiin hauskoja pieniä tehtäviä. Ensimmäisellä rastilla arvuuteltiin julkisuuden henkilöitä, toisella näyteltiin talvisotanäytelmä (ks. kohta Y) ja kolmannella mm. kilpailtiin pulkkaviestissä (ks. kohta T).

S - SINGSTAR- & SAUNAILTA

Lauantai-iltaa vietettiin rattoisasti saunomalla ja uskaltautuivatpa toiset pelaamaan SingStariakin. Samalla pidettiin hallituksen kokous, vaihdettiin ainejärjestöjen kuulumisia sekä merkkejä. Niin ja tutustuttiin muutenkin uusiin ihmisiin.

T - TUOMIOKIRKON PORTAAT

Lauantai kaupunkisuunnistus (ks. kohta R) päättyi meidän ryhmämme osalta tuomiokirkon rastille, jossa tehtävänä oli mm. pulkkaviesti ja Osma-laulun keksiminen. Lauluesityksen kruunasi tuomiokirkon portaiden laskeminen pulkalla. Aivan loistava keksintö!

V - VIRTAHEPOEFEKTI

Jos yksi ihminen haukottelee saaden toisenkin haukottelemaan, on kyseessä virtahepoeffekti.

Y - YKSI VENÄLÄINEN

Pieksämäen yliopisto esitti talvisotamusikaalin Aurajoen rannalla, kuuluisan Myllysilän kupeessa. Juoni oli yksinkertainen: suomalaiset tappoivat

venäläiset, turkulaiset olivat ylimielisiä ja yksi venäläinen teki palveluksen Suomelle ja räjäytti Turun. The end.

Ä - ÄRRÄMUNAT

Majoittajia on hyvä kiittää. Siispä ostimme heille Emäntä- ja Isäntä-suklaamunat kiitokseksi viikonlopun vieraanvaraisuudesta.

Ö - ÖINEN TURKU

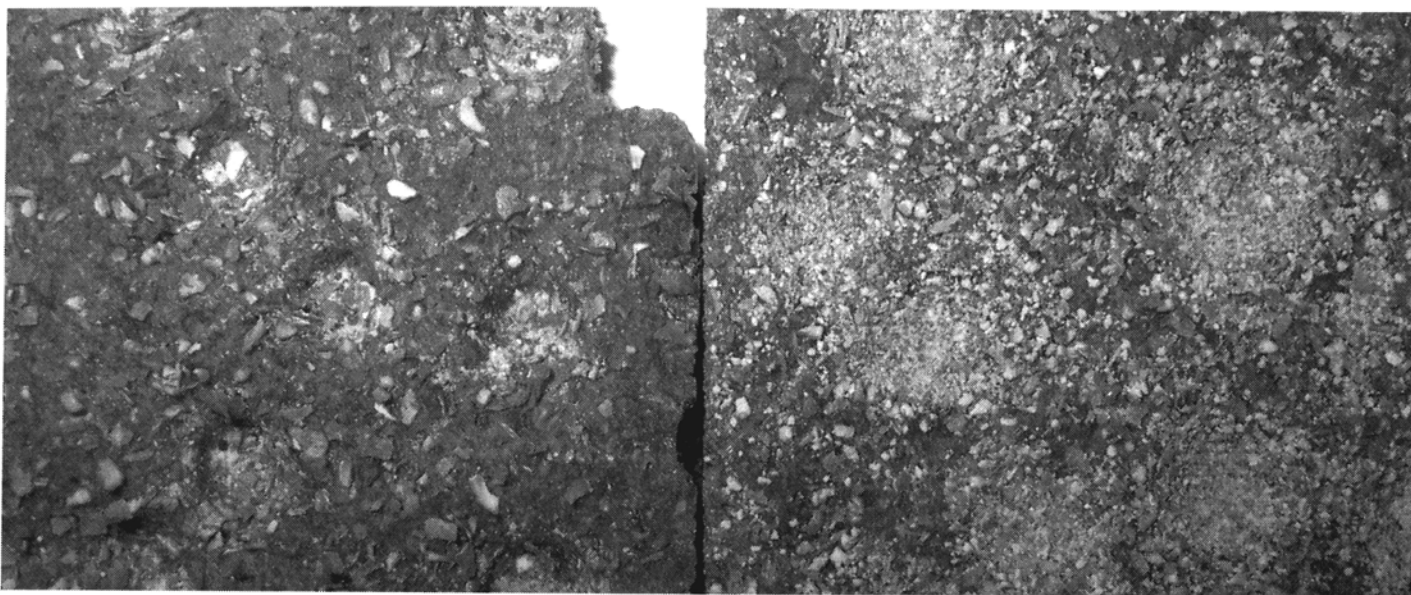
Turku on vilkas kaupunki, myös yöllä. Ei kuitenkaan niin vilkas kuin päivällä. Oikeastaan oli rentouttavaa kulkea halki öisen Turun. Minkähänlainen mahtaa olla öinen Helsinki...? Sen saamme tietää ensi syksynä Helsingin Osmassa. Syksyä ja uutta Osmaa odotellessa, koska minä ainakin lähdän tämän jälkeen myös uudestaan!

Agricola ja kettu.

Kenen joukoissa seisot - tai voitelet?

"KENEN JOUKOISSA SEISOT? KENEN LIPPUA KANNAT? EI SYNNY RAKKAUTTA ILMAN OIKEUTTA, EI SYNNY OIKEUTTA ILMAN TAISTELUA, EI TAISTELUA ILMAN YHTEISTÄ RINTAMAA."

ELÄMÄSTÄ EI tule mitään, jos aina alistutaan toisten mielipiteisiin! On aika ottaa sanasta miestä ja sarvesta härkää ja puuttua tuohon suureen ikuisuuskyseeseen, josta on syttynyt monia riitoja ja johon on kaatunut ystävyksiä. Sama kysymys on meitä jakanut kahteen rintamaan ja hajottanut kansaa. Puhun tietenkin siitä, miltä puolelta näkkileipä on voideltava. Nyt on viimein saatava lopullinen totuus kuuluville! Vain heikot väittävät, ettei makuasioista voi kiistellä. Ei, ystäväni, niin kauan kuin leivästä jää reikä leipojan käteen, jääköön makuasioista puhuminen pastorien houreiksi!

NÄIN KAIKKI ALKOI!

NÄKKILEIPÄ SYNTYI käytännöllisistä syistä. Pari kertaa vuodessa leivottiin valtavat määrät leipää viljankorjuu-aikaan ja tarvittiin keino, jolla vilja pystyttäisiin säilömään pitkäksi aikaa.

Tätä varten kehitettiin kova, pyöreä leipätyyppi, joka voitiin ripustaa sen keskellä olevasta reiästä katossa oleviin orsiin roikkumaan. Norlantia pidetään usein näkkileivän kotipaikkana, mutta kovaa, pitkään säilyvää leipää on hyvin yleisesti leivottu ympäri Ruotsia ennen modernien säilöntämenetelmien keksimistä.

ALUKSI LÄHES kaikki leipä leivottiin kotona. Myös jauhot jauhettiin itse, eikä kuoria eroteltu pois. Tästä kokojyväjauhosta leivottiin kovaa näkkileipää. Myöhemmin luovuttiin massiivisista suurleivonnoista ja siirryttiin tapaan, jossa annettiin omat jauhot leivottaviksi leipurille. Tällöin leipurille maksettiin palkka leipomisesta, jauhot olivat maksajalla omasta takaa. 100 kilosta jauhoja saatiin leivottua noin 80 kiloa näkkileipää.

KÄSITYÖNÄ TEHTY palkkaleipominen antoi sysäyksen teollisemmalle leivän

valmistamiselle. Leipomot alkoivat valmistaa leipää myyntiin. Norlanti ja pohjoinen Sveanmaa kehittivät suuri näkkileivän tuottajiksi 1800-luvulla. 1900-luvulle tultaessa alettiin kokeilla puulämmitteisten uunien sijaan sähköuuneja. Näin käsityöstä tuli teollisuutta. Näkkileivän liukuhihnatuotanto kuitenkin alkoi vasta 1930-luvulla.

KUN NÄKKILEIPÄ sitten kulkee liukuhihnalla, on sillä edessään pitkä prosessi. Hihnalla kulkevan taikinamaton yläpuoleen tehdään reikiä piikeillä eli nakuilla, jolloin syntyy leivän reikäpuolen olennainen kuoppainen kuviointi. Tämä näkkileipämaton reiitys myös sitoo taikinamaton ylä- ja alapuolen yhteen ja poistaa ilmakehä, jolloin leivästä tulee tasainen ja sopivan paksu.

(Lähde: Wasabrödin "Så här började det" -esittelyteksti sekä Vaasan Oy.)

SANELAISTEN ÄÄNI

SANEN KESKUSTELUALUEELLE lähetystä varsin provosoivasta aloitusviestistä huolimatta vastaustahti ei ainakaan ollut kovin kiihkeä. Rajallinen määrä sanelaisia eli yhteensä 15 kpl kuitenkin ilmaisi mielipiteensä: kolme sanelaista oli reikäpuolen kannalla ja kaksitoista tasaisen puolen kannalla.

PERUSTELUJA REIKÄPUOLELLE:

- Voi kuuluu reikiin. Näkkäri on niin terveellistä, että se kumoo vakasautumien käänteiset terveysvaikutukset.

- Tämä on paitsi oma mielipiteeni myös valmistajien mielipide - katsokaa vaikka googlen kuvahaulla miltä puolelta ne näkkärit on voideltu!

- Näkkärin nimenomaan tunnista niistä rei'istä. Miksi niitä pitäisi piilottaa?

PERUSTELUJA TASAISELLE PUOLELLE:

- Eihän sitä nyt voita voi reikäpuolelle laittaa. Uppoa ja häviää

sinne. Köyhän opiskelijan voivarastot ehtyvät puolta nopeammin.

- Se on siistimpää. Näkkäri on muutenkin kovin murustava leipä, en tarvi vielä lisäksi niitä hitusiakin tasaiselta puolelta syliin siivottavaksi.

- Tasainen puoli muistuttaa myös esteettisesti enemmän "oikeaa" leipää, jolloin on helpompi kuvitella syövänsä muuta kuin näkkäriä.

ASIA NTUNTIJOIDEN KANTA

JOTTA SAISIMME asiantuntevan avauksen voitelukeskustelulle, päätimme kääntyä todellisten näkkileipäasiantuntijoiden puoleen. Kysyimme kahdelta maailman suurimmalta näkkileipäfirmalta niiden kantaa oikeaan voitelupuoleen.

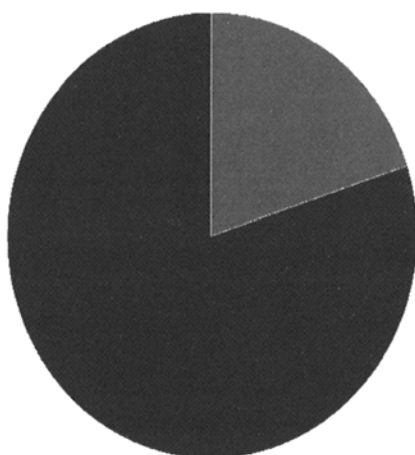
RUOTSALAINEN NÄKKILEIVÄN valmistaja Wasa antoi vastauksensa hyvin yksiselitteisesti. Birgitta Thörn Wasalta kertoi, että he esittävät tuotekuivissaan aina näkkileivän yläpuolen, joten ruotsalainen näkkileivän valmistaja on reikäpuolen kannalla. Wasan Ruotsissa tekemän kuluttaja-

tutkimuksen mukaan voitelutottumukset jakautuvat hyvin tasaisesti. Molemmilla puolilla on länsinaapurisammekin siis kannattajansa.

SUOMALAINEN näkkileipäfirma Vaasan upotti myös veitsensä voihin vastaamalla kyselyymme. Tuotepäällikkö Reeta Lappalainen pahoitteli, että Vaasanilla ei varsinaista virallista kantaa oikeaan voitelupuoleen ole, mutta heilläkin tuotekuivissa näköksellä on reikäpuoli, koska se on tasaista alapuolta kuvauksellisempi. Lappalainen itse kuitenkin tapaa levittää voin näkkileivän tasaiselle puolelle, jottei leivän terveellisyys ja hieno maku peity levitteen alle.

KOKKI JA ravintola-alan asiakaspalvelija **KARI MINKKINEN** on sitä mieltä, että näkkileipä on voideltava tasaiselta puolelta, koska silloin voi levittyä tasaisemmin ja muruset eivät tule syliin. Hän huomauttaa tosin, ettei vanikkaa ole juurikaan tullut syötyä sitten armeija-aikojen, jolloin sitä sai syödä ihan tarpeekseen.

SANELAISTEN MIELIPIDE

■ REIKÄPUOLI

■ TASAINEN PUOLI

Punertavia salaliittoja

INSANEN TOIMITTAJA HAASTATELI ÄÄRIMMÄISEN PUOLUEETTOMASTI JA JOHDATTELEMATTOMASTI INSANEN PÄÄTOIMITTAJIA, ROOSA RENTOLAA JA PERTTU PURASTA. KOSKA KEVÄT ON TUNNETUSTI VÄRIEN AIKAA, JO NIMIENSÄKIN PERUSTEELLA HYVIN VÄRIORIENTOITUNEET LEHTEMME KIPPARIT ISTUTETTIIN VÄRIANALYYSIIN. MYÖS UUSILLA SILMÄLASINSANGOILLA SAA HELPOSTI UUTTA ILMETTÄ KEVÄTLOOKIIN, JOTEN AIKAANSA SEURAAVAT PÄÄTOIMITTAMME OVAT PANOSTANEET MYÖS KEHYKSIINSÄ.

PÄÄTOIMITTAJA PURANEN, Teidät tunnetaan mieltymyksestänne punaiseen väriin. Miksi yllänne ei ole tänään mitään punaista?

PURANEN AUKAISEE hupullisen collegepuseronsa vetoketjua, jonka alta paljastuu tiilenpunaiseen vivahtava, pitkähihainen trikoopaita (toimittajan huomio: erehdyn nimittämään puseroa epähuomiossa t-paidaksi, mistä saan kovin kielteistä palautetta). Kun kysyn, miksi se on sävyltään niin murretunpunainen Purasen useimmiten suosiman kirkkaanpunaisen sijaan, saan vastaukseksi:

- Tiilenpunainen on lähempänä ketunväriä.

TOTTA TOSIAAN, päätoimittaja Puranen tunnetaan myös mieltymyksestään kettuihin. Myös hänen uudehkot, ruskeat silmälasinsankansa ovat aiheuttaneet paljon keskustelua. Päätän kysyä, mikseivät ne ole punaiset, jolloin Puranen osoittaa vasemmanpuoleista aisaansa, jossa on punainen viiva kahden vihreän raidan välissä.

PURANEN ON aiemmin keskustelusamme maininnut hieman reilu kaksi vuotta vanhemman isoveljensä lempivärin olevan vihreä, punaisen vastaväri. Kysynkin seuraavaksi, onko hänellä myös pikkuveli, jonka mieliväri olisi

Tässä kohtaa päätoimittajien tiet eroavat.

myös vihreä ja joka olisi syntynyt tammiukuussa 1988, täsmällisesti kaksi vuotta myöhemmin kuin Perttu Puranen. Puranen nostaa kulmakarvojaan merkitsevästi. Tiedän asian olevan päivänselvää. Kun kysyn, mitä pikkuveli opiskelee, saan Puraselta vastaukseksi:

- Salatieteitä.

PUNAINENHAN ON tunnetusti radikaalien väri. Päätoimittaja Puranen on selvästi halunnut tehdä pesäeron veljiinsä, jotta nämä tulisivat vieläkin vihreämmiksi kateudesta.

Mielivärienvaihdon yhteydessä Puranen lienee tehnyt myös sukunimenvaihdon Vihdeästä Puraseen, jolla on kaunis allitteraatio Perttu-nimen kanssa.

ONKO PUNAINEN aina ollut lempivärinne?

- Vaihdoin lempivärini sinisestä punaiseen kaksi vuotta sitten. Sininen - se oli valhe. Eihän sitä nyt voinut pitää tyttöjen väriä lempivärinä. Tämä on minun surullinen tarinani.

TOTTA TOSIAAN, KLSP-luennolla mainittiinkin muistaakseni siitä, kuinka punainen on tyttöjen väri, koska se sisältää sanan nainen. Puranen vaikuttaa siis ympäristönsä käytänteet ja tottumukset tiedostavalta nuorelta mieheltä.

PÄÄTOIMITTAJA RENTOLA pukeutuu puolestaan usein mielellään nimensä mukaiseen väriin: roosaan ja pinkin eri sävyihin. Päätoimittaja Rentola, mikä on lempivärinne ja miksi?

- Roosa ja sen eri sävyt, koska ne konnotoivat paitsi Roosaan myös pinkkiin ja sen eri sävyihin. Nuo värit edustavat energisyyttä ja sporttisuutta, jotka yhdistyvät tyttömäisyyteen.

PUNAINEN SIIS todellakin vaikuttaa olevan tyttöjen väri paitsi morfologi-

sesti myös sisältämänsä assosiaati-
on vuoksi. Punaiseen ja sen eri sävyi-
hin liittyy myös jonkinlainen juhla-
vuus ja arvokkuus, sillä Rentola kuvai-
lee silmälasinkehyksiään seuraavasti
niistä kysyttäessä:

- Ostin kerralla kahdet silmälasit.
Toiset ovat tummat ja arkiset, toiset
taas roosat. Jälkimmäiset ovat ener-
gisemmät ja huomattavammat.
Niissä on meininkiä ja groovia, ja
ostin ne myös siksi, että Perttu pitäi-
si laseistani, vaikken silloin vielä tun-
tenutkaan Perttua.

VAIKUTTAA SIIS siltä, että päätoi-
mittajillamme on ollut mystinen, pla-
toninen side jo ennen kuin he olivat
edes tavanneet. Tämä taitaa korreloi-
da myös sen kanssa, että niin Puranen
kuin Rentolakin on hyvin kiinnostunut
salapoliiseista: Puranen mahdollisesti
perhetaustansa pakottamana ja
Rentola ehkä enemmän siksi, että tuli
jo hyvin nuorena iässä tutustuneeksi
Sherlock Holmesiin ja tämän nerokuuteen.
Rentola on myös maininnut
ihailevansa Sherlockin snobiutta.
Kyseinen termi ei Sanen varapuheen-
johtaja Teppo Suomisen mukaan voisi
olla kenenkään muun kuin Rentolan

sanomana kohteliaisuus. Rentolalla
on siis selvästi aivan omanlainen
lähestymistapansa kieleen.

PUNERTAVIA SALALIITTOJA ja
silmälasinkehyksiä - ainakin niistä on
InSanen päätoimittajat tehty. Loput
seikat heidän luonteenpiirteistään
kertoneekin lehti itse. Lehden päätoi-
mittajien värimieltymykset huomioon
ottaen syksyn lehti lienee kuitenkin
seepiansävyinen.

Liha maistuu kissalle ja InSane päätoimittajille.

Lähikuvassa Kari "2,35 (tai nykyään 2,60)" Minkkinen

HIIVIMME HILJaiseen llokiveen. Askelet ovat ainut ääni eteisessä. Keittiöstä kantautuu kilinää ja vaimeaa huutelua. llokivi näyttää tyhjältä ja surulliselta ilman jonoa. Kari ottaa meidät kuitenkin iloisesti vastaan, kun astelemme ruokasalin puolelle. "Maistuuko tytöille pulla?" kuuluu reipas ääni. Kyllä meille pulla maistuu.

NIILLE, JOTKA eivät käy usein llokivessä, Kari on ehkä tuntematon. No, Kari on se tyyppi, jolla on hieno hattu. Karin sukunimi on Minkkinen, mitä eivät välttämättä vakioasiakkaatkaan tiedä. Kari on koulutukseltaan kokki, mutta llokivessä hän toimii nykyään lähinnä asiakaspalvelijana. Kari tunnettiin ennen "2,35-Karina", koska pari vuotta sitten opiskelijahintainen ateria maksoi vielä 2,35 euroa. Nykyään hinta on 2,60 euroa, ja Kari on jo tottunut sanomaan uuden hinnan.

- Alussa kesti vähän aikaa tottua, mutta kyllä nyt jo sujuu, tässä on niin tiukka tahti.

KARI ON MERKITTÄVÄ jo monille fukseille. Näin ollen hän lienee korvaamaton useamman vuoden opiskelijoille. Kari on saanut palautetta vähän joka suunnalta, joten hän on tietoinen asemastaan. Jos joku ei tiennyt, hänellä on Facebookissa fanikerho, jossa on tällä hetkellä 348 jäsentä. Kari sai itse kuulla Kari Official Fan Clubista syksyllä 2008, kun Keski-suomalainen teki hänestä jutun. Kiinnostuneet voivat käydä lukemassa lisää KSML:n nettisivuilla.

KARI ON OLLUT llokivessä kohta 18 vuotta. Minä olin vielä sylivauva, kun Kari jo täytti opiskelijoiden vatsoja halvalla ja hyvällä ruoalla. Sitä ennen Kari oli kuutisen vuotta kokkina Rentukassa, johon hän meni töihin pian valmistuttuaan. Rentukka oli tuolloin suosittu paikka, jossa Kari joutui joskus olemaan töissä aamupäivästä pikkutunneille asti.

- Kohta tulee täyteen 24 vuotta ylioppilaskunnan hommissa.

KARI ON SIIS tuttu näky vielä opiskelevien lisäksi myös lukemattomille jo valmistuneille. Tunnistaako Kari sitten

itse asiakkaiden kasvoja?

- Kyllä oikeastaan. Useimmiten kiinnittää huomiota niihin, jotka ovat pitäneet taukoa ja tulevat pitkästä aikaa llokiveen.

KARIA EI KUULEMMA tunnusteta niin hyvin siviilivaatteissa. Niinhän se on aina: jos näkee ihmisen "väärässä" ympäristössä, menee hetki tajuta, että tuohan on tuttu. Jotkut taas luottavat Karin ruoanlaittotaitoon niin paljon, että tulevat vapaa-ajallakin kysymään apua.

- Silloin kun Kolmikulmassa oli vielä Minimani, joku tyttö tuli siellä kysymään, käykö tämä mauste tähän ruokaan.

MAUSTEITA KOKEILEVAT llokiven kokitkin. Keittiö nimitäin testaa aina itse uudet ruoat. Karilla ei ole llokivessä lempiruokaa, mutta hänen mielestään kaikki ruoat siellä ovat maistuvia.

- Ei voi kuitenkaan kaikkien makua miellyttää.

JOSKUS IHMISET ovat valittaneet, kun samana päivänä on niin monta hyvää ruokaa, ja toisina päivinä on kerralla monta vähemmän hyvää. Kari kuitenkin selittää, että jos olisi samaan aikaan tarjolla sekä hyvää että huonoa ruokaa, kaikki ottaisivat hyvää, eikä sitä ehtisi tehdä tarpeeksi. Esimerkiksi silakkapihvit uhkaavat jo tällä syötöllä loppua, kun osa odottaa annoksia pöytään, ja jonossa on kymmenkunta tilausta lisää odottamassa.

JONOISTA KARI kertoo, että joskus asiakkaat ovat jonottaneet 35 minuuttia, ja jono on yltänyt ulos asti. Jonot ovatkin varmaan harmillisin asia llokivessä. Vaikka llokiveen lisäisi toisen ruoanjakelupisteen, eivät jonot lyhenisi, sillä keittiö olisi liian pieni eikä ehtisi tehdä tarpeeksi ruokaa.

- Saa nähdä, kun Lozzi suljetaan muutaman vuoden päästä, että saisiko siihen jotain.

PAHIN PAINAJAINEN, mitä llokivessä voisi sattua, löytyy hetken miettimisen jälkeen ja on selvästi aidon asiakaspalvelijan suusta:

- Sanotaan että jos ruoka loppuu ja on jonoa, eikä tiedä, mitä tilauksia tulee.

MIKÄ ON SITTEEN parasta, mitä Karille on Ilokivessä sattunut? Hän keksii montakin asiaa.

- Esimerkiksi se, kun Ylioppilaskunta täytti 70 vuotta vuonna 2004, ja minä ja syksyllä eläkkeelle jäänyt Leena saimme siltä viirit.

SUOMEN KIELEN ainejärjestölehtenä meitä tietysti kiinnostaa, mitä Kari pitää suomen kielestä.

- Onhan se tietysti tärkeää, meilläkin oli opetusta siitä vielä ammattikoulussa.

ENTÄ ONKO Karilla lempikirjaa?

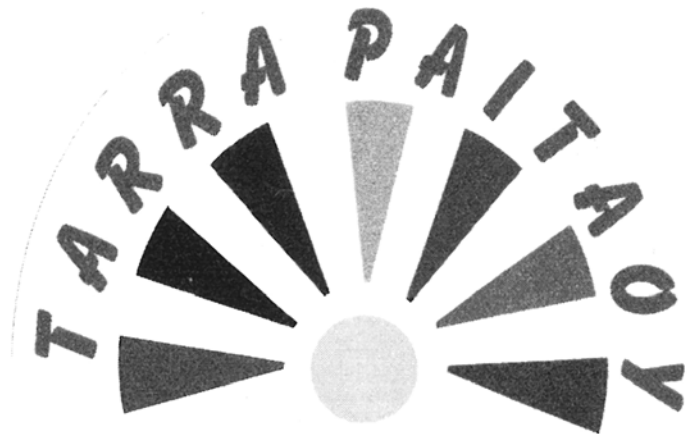
- Eei, ei oikeastaan.

ILOKIVESSÄ TAITAA käydä paljon suomen kielen opiskelijoita. Ei heitä kuitenkaan erota muiden joukosta. Kari tunnistaa lähinnä liikunnan opiskelijat. Hän lähettää kuitenkin terveisiä suomen opiskelijoille.

- Ilokiveen vaan syömään, ja ostakaa ruokalippuja!

NIIN, LIPUISTA on hyötyä meille molemmille – Karille nopeusapua ja opiskelijalle hinnanalennusta. Mutta koska kaikki eivät kuitenkaan osta ruokalippuja, Kari pääsee ihan tarpeeksi usein sanomaan hokeman, josta hänet tunnetaan.

- Ja kaks kuuskymmentä. Kiitos!

Ammattitaitoa jo 30 v

Vaasankatu 10, 40100 Jyväskylä

P. (014) 215 384, 050 552 5002

E-mail tarrapaita@tarrapaita.fi

www.tarrapaita.fi

Euroviisutunnelmaa!

Tästä ei pidot parane: cocktail-bileet!

Montako palikkaa löydät kuvasta?

Joka toinen sunnuntai on senesunnuntai!

Tie Mökkiseminaariin oli tänä keväänä odottamattoman mutkikas.

Pääsykoe.

Kävelyksihän se meni, mutta ei se tunnelmaa latistanut.

Ain laulain työtäs tee: Ihanat ja vielä ihanammat asiakkaat

SAIN INNOSTUKSEN TÄMÄN TEKSTIN KIRJOITTAMISEEN RANSKALAISEN MARKETINKASSAN JULKAISEMASTA KIRJASTA. KIITOS SIITÄ. LISÄKSI TÄYTYY KIITTÄÄ ERÄSTÄ YSTÄVÄÄNI, JOKA VERTASI MINUA SIIHEN RANSKALAISEEN JA ROHKAI SI KIRJOITTAMAAN TÄMÄN, KUN ERÄÄNÄ KAUNIINA KESÄISENÄ PÄIVÄNÄ (JOLLOIN ITSE OLIN VÄHEMMÄN AURINKOINEN) VUODATIN HÄNELLE, MILLAISIA ASIAKKAITA VOIKAAN ULKOILMAKAHVILAN TYÖNTEKIJÄLLÄ OLLA. LISÄKSI TÄHÄN AIKAAN VUODESTA AIKA ON JO KULLANNUT VIIME VUODEN MUISTOT, JA KATSE ON SUUNNATTU OPTIMISTISENA TULEVAN KESÄN ASIAKASPALVELUTYÖHÖN.

VAKIOASIAKAS-TORIMYYJÄT

KAHVILAN SIJAINTI oli torimyyjille suotuisa. Niinpä sain kohdata heitä joka ikisenä työpäivänäni. Heille täytyi myös olla jos mahdollista vielä kohteliaampi kuin muille asiakkaille, olivatpa he sitten miten ärsyttäviä tahansa, sillä muuten koko liiketoiminta olisi vaarantunut.

YKSI NÄISTÄ vakituisista asiakkaita haki aina aamulla kahvin sekä pasteijan, joka oli lämmitettävä mikrossa. Varmasti myös siksi, että olin kahvilassa uusi työntekijä, joka ei välttämättä olisi muistanut hänen tarpeitaan vielä kolmannellakymmenenneljännelläkään kerralla, nainen ei jättänyt koskaan ohjeistamatta, että lämmitä se tasaisesti mutta älä liikaa, sillä silloin siitä tulee kuuma. No enpä olisi itse arvannut. Teki jossain vaiheessa mieli tokaista, että kerro litiansi mikroaaltouunille äläkä minulle, sehän se pasteijasi lämmittää enkä minä. Kaiken lisäksi nainen tuli kerran sanomaan, että sinä päivänä hänen aamupalapasteijansa oli ollut kyllä liian kuuma.

TOISESTA torimyyjävakioasiakkaastani taas oli huvittavaa se, että hänen varhaisteini-ikäinen apupoikansa oli ainakin hänen mielestään aivan onnettomasti rakastunut minuun. Yritä siinä sitten vastata kohteliaasti jotain, kun asiakas suunnittelee jo hääkakun kermavaahdon väriä. Vielä vaikeampaa oli se, kun tämä apupoika tuli vuorostaan ostamaan kahvia ja pulloa, eikä tiennyt, miten päin olisi ollut ja millä tavoin saisi ilmaistua, että hänen vanhemman kollegansa puheista ei todellakaan tarvitse välittää.

VIIME MINUUTILLA -ASIAKKAAT

KUVITTELE TILANNE: Työvuorosi loppuu kello 21.00 ja aikaa siihen on kaksi minuuttia. Yhtään asiakasta ei ole näkynyt viimeiseen 45 minuuttiin tai välttämättä edes koko vuorosi aikana, koska sää on huono. Olet jo siivonnut kaiken, laittanut jäätelörasioihin kannet päälle ja vohvelit laatikkoon sekä pessyt jäätelökauhat ja niiden telineen. Juuri kun olet vetämässä luukkuja kiinni, paikalle hyökkää viime hetken asiakas mahdollisine lapsilaumoineen ja hönkäisee, että

vieläkö saa jäätelöä. Joo, toki. Onhan tässä vielä se kaksi minuuttia aikaa tehdä pallot (kaikki eri makua tietenkin ja kastikkeet ja strösselit lisäksi), ottaa kannet ja vohvelit pois ja laittaa ne takaisin paikoilleen sekä pestä kauhat uudestaan. TOKI.

ERÄÄN ILTAVUORON viime minuuteilla sain asiakkaikseni vanhemman naisen ja kaksi pikkupoikaa. He ottivat yhden pallon tötteröt ("Ette te jaksakahta palloa!") ja istuivat kaikessa rauhassa syömään jäätelöitään. Siivoin ja odottelin seurueen lähtöä. Kello 20.59 nainen kaivaa lompakon uudestaan laukustaan ja tulee luukulle. "Oli sen verran pienet, että otetaan vielä toiset." Sillä kertaa laitoin pallot naisen pyynnöstä purkkeihin. Kun he olivat viimein päässeet kioskin sisätiloista ulos, löin äkkiä luukut kiinni ja laskin yöksi ovien kohdalle tulevat metallikehikot. Olin lähes valmis lähettämään kotiin, kun kehikon raoista alkoi kuulua naisen huutelua: "Hei, voisitko vielä antaa sieltä lusikan kun edellinen tippui?" Siinä vaiheessa olin jo valmis tekemään murhan.

Ja juuri kun olin saanut siivottua...

**ENNEN KAIKKI OLI PAREM-
MIN TAI KOTONA AINAKIN
ON -ASIAKKAAT**

OTSIKON KUVAAAMIA asiakkaita on ja tulee varmasti aina olemaan. Voi sitä kultaista 60-lukua, kun kaikki oli silloin kuulemma paljon paremmin. Niin, hipit, LSD ja e-pillerit sekä Vietnamin sota, Berliinin muuri ja kolmannen maailman nälänhätä, mikäs sen parempaa. Jos oikeasti raahautuu ostamaan irtojäätelötötterön vain valittaakseen myyjälle, miten kallista se on ja miten ei tietenkään taaskaan

ole sitä makua, jota nyt täytyisi saada, voisi mieluummin harkita hakevansa kaupasta pakettijäätelöä.

ERÄS NAINEN ilmaisi selvästi, että hänen kotipaikkakunnallaan (joka itse asiassa vuoden vaihteessa oli yhdistynyt omaan kotipaikkaani ja kuten arvausta saattaa, välimme ovat yhtä lämpimät kuin kalapuikoilla pakastimessa) on paljon isompia ja halvempia jäätelötötteröitä. Totesin siihen, että niin, tähän onkin eri kaupunki. Ajattelin vielä lisätä, että ehkäpä juuri tämän isompaa ja halvemmalla -ajattelun

takia kuntaliitos on nyt totta, kun kyseisen kunnan talous oli sitä ennen miinuksella. Jätin kuitenkin sanomatta, olenhan ihana ja ymmärtäväinen asiakaspalvelija.

MITÄ TÄHÄN voi lopuksi enää sanoa?

Oikein mukavaa kesätyötä kaikille!

Uusi vuosi alkaa hiljaisuudella

BALILLA UUTTA vuotta, nyepiä, vietettiin tänä vuonna helmikuussa. Nyepin aattona kadut muuttuvat värikkääksi labyrintiksi ihmisten purkautuessa ulos taloista ja kantaessa kuin painajaisista karanneita hahmoja, ogoh-ogoh, ympäriinsä. Nämä ogoh ogoh -örkit vaikuttavat heräävän henkiin musiikin soidessa ja kantajien liikuttaessa niitä, ja ne edustavat pahoja henkiä, jotka kansoittavat Balin katuja. Ihmiset saattavat nähdä kuukausia etukäteen vaivaa rakentaakseen näitä valtavia paperimassa-bambu -luomuksia, jotka ovat todellisia eriskummallisen taiteen taidonnäytteitä. Ne on perinteisesti poltettu samana iltana ennen nyepiä.

SUOMESSA KANSALAISTEN virues-sa dagen efter -tunnelmissa uuden vuoden ensimmäisenä päivänä myös balilaiset ovat hiljaa, tosin eri syystä. Legendan mukaan pahat henget lentävät juuri tällöin Balin yli ja kansalaisten pitää piilotella sisätiloissa, jotta henget luulevat saaren olevan asumaton ja jatkavat matkaansa. Nykyään legendalle jo hymistellään, mutta yhtä kaikki päivää vietetään perinteiden mukaisesti.

NYEPI TAI The day of silence, kuten ulkomaalaiset sitä kutsuvat, on hiljaisuuden ja pimeyden päivä, sillä metelöiminen, ulkona liikkuminen ja valojen päällä pitäminen ei ole sallit-

tua 24 tunnin aikana. Tämä taianomainen hiljaisuus on hyvin erikoista sen jälkeen kun on kuunnellut edellisen vuoden verran joka päivä liikenteen jyryä oman koti-ikkunansa ohitse. Kadulla liikkuu ainoastaan jokunen koira sekä mahdollisesti hälytysajoneuvoja. Lentokentät ja satamat pysyvät suljettuina, eivätkä kaupat tai ravintolat avaa oviaan edes viime hetken mattimyöhäisille. Nykypäivänä on ihmeellistä, että tällainen päivä on ylipäätään mahdollinen.

NYEPI ON myös toiminut esikuvana World silent day:lle, joka on kansalaisliike tarkoituksenaan antaa maa-

Onko tämä fennistin pahin painajainen?

pallolle tilaa hengittää edes yhtenä päivänä vuodessa. World silent day:tä vietetään 21.3. joka vuosi. Ilmastonmuutos ja ihmisten kulutustottumukset koettelevat ympäristöämme, mutta edes yhtenä päivänä vuodessa on mahdollista antaa maapallon toipua erinäisistä myrkyistä, joita siihen pumppaamme. Myös ihmiset saavat yhden päivän aikaa levätä sekä henkisesti että fyysisesti.

WORLD SILENT day lähestyy hiljaisuuden päivää ympäristöllisistä näkökohdista nyepin ollessa enemmän uskontoon ja kulttuuriin liittyvä. Nykypäivän ihmiselle voi olla hankalaa olla hiljaa edes viittä minuuttia saati ka sitten 24 tuntia. Kuitenkin kaikki voivat osallistua päivän viettoon miettimällä erilaisia luovia keinoja vähentää energiankulutusta tai kulutusta ylipäätään, esimerkiksi menemällä pyörällä töihin, pitämällä television suljettuna muutaman päivän tai kokkaamalla myös kaverille.

HILJAISUUDEN PÄIVÄN voisi ottaa myös oman hermolevon ja kenties henkistymisen kannalta. Istahda kerankin aloillesi, jätä tenttikirjat syrjään ja käännä ajatuksen sisäänpäin. Kuuluvatko esimerkiksi humanisuus, rakkaus, ystävällisyys ja kärsivällisyys arvoihisi, ja toteutatko niitä elämässäsi? Ehkä ensi vuonna sinäkin voit osallistua World Silent Day:hin. Tai mikä estää pitämästä omaa hiljaisuuden päivääsi milloin vain?

Lue lisää: <http://www.worldsilentday.org>

EVVV – ei vois vähempää valittaa

MILTÄ TUNTUISI ELÄÄ VALITTAMATTA? MILTÄ TUNTUISI SUHTAUTUA POSITIIVISESTI KAIKKEEN? MILTÄ TUNTUISI OLLA KÄVELEVÄ HYMYNAAMA? VALITETTAVASTI PÄÄTIMME TESTATA ASIAA VIIKON AJAN. SÄÄNNÖT OLIVAT SEURAAVAT: ARVOSTELEMINEN KIELLETTY. VALITTAMINEN KIELLETTY. NEGATIIVISEN MIELIPITEEN ILMAISEMINEN EHDOTTOMASTI KIELLETTY. EI AIKALISÄÄ EIKÄ KESKEYTTÄMISMÄHDOLLISUUTTA. JOS EI OLE MITÄÄN POSITIIVISTA SANOTTAVAA, PIDÄ TURPASI KIINNI.

VAROITUS! ÄLÄ KOKEILE TÄTÄ KOTONA – VOI AIHEUTTAA HENKISIÄ PATOUMIA.

SUNNUNTAI-ILTA:

Viimeinen valitusvirsi. Raskas mutta antoisa valmistautumisleiri Etelä-Suomessa on takana, ja nyt se on sitten enää päivän kunnosta, (hyvän) tuulen vireestä, kuun liikkeistä, maailmanpolitiikasta, kisapuvuista, onnesta ja sattumasta kiinni, miten kauden kohokohtana menestytään.

MAANANTAI:

Maanantai menee totutella, on ärsyttävän raskasta muistaa olla arvostelematta.

Eve lukee Pekkolan harjoitustehtävää, ruokaohjetta siitä, kuinka valmistetaan kokonainen kana. "Tää on ihan kauheeta tekstiä."

"Eve!"

"Hups. Tai siis ihan kiinnostava juttu."

"Kirjottaja voi olla parempi kokki kuin kielenhuoltaja."

"Joo. Toivottavasti."

"Onhan se nyt elämän kannalta järkevämpää olla hyvä kokki kuin hyvä kielenhuoltaja."

Meneekö tentti hyvin, jos etukäteen hokee sen menevän hyvin? Ei. Ensimmäinen todellinen haaste koittaa aamun murretentin jälkipuinnissa.

"Mitä tykkäsit tentistä?"

"Öö... Oikein murteinen. Entäs sä?"

"Oikein hyvä. Näytti erinomaisesti, missä mun täytyy vielä kehittyä."

Havaitsemme, että sanaa ärsyttävä on äärimmäisen vaikea kiertää. Onneksi huoltoryhmä on valppaana: "Mun isä sanoo aina, että jokin on persoonallista, kun se ei halua sanoa suoraan, että täyttä paskaahan se on." Ahaa. Tämän jälkeen Fennicumin ilmanvaihto on persoonallinen, tenttikirja on persoonallinen ja Janne Ahosen uusi parta se vasta persoonallinen onkin.

Päivän loppuhuipennus tai oikeastaan kevennys: monen tunnin yliopistolla norkoilun jälkeen Eve menee tunnille vain huomatakseen, että se on peruttu. Ei harmita, ei! Ovatpa opettajat ihanian, kun lahjoittavat lisää vapaa-aikaa!

TIISTAI:

Aamulla kahdeksalta Heidillä on migreeni ja Evellä on tentti. Migreenistä valittamattomuus on äärimmäinen haaste, mutta Heidi selviää, vaikka silmissä sumenee. Evekin selviytyy tentistä, vaikka suoritusolosuhteet eivät ole optimaaliset optimistisista puhumattakaan. Millaisia pikakirjoittajia opettaja luulee opiskelijoiden olevan? Onko vittuilua luvata, että tentissä saa käyttää kirjoja, mutta tehdä niin pitkä koe, ettei niitä ehdi millään selata? Eihän toki. Kun on kirjoittanut kätensä kipeäksi, tietää antaneensa

kaikkensa – myös palan terveyttään.

Iltapäivän luennolla vääntö tenttipäivän ajankohdasta on turhauttavaa eikä luentomonisteisiin mahdu tekemään muistiinpanoja. Tilanteesta on vaikea löytää mitään positiivista. Eve ei jaksa enää edes yrittää. Heidi on hiljaa. Romahdus. Musta hetki. Katastrofi. Eve valittaa – vähän. Miltä nyt tuntuu? Mikä meni pieleen?

Luento loppuu. Kokoamme itsemme – tai ainakin paperimme – ja lähdemme. Pakko nollata tilanne ja alkaa keskittyä seuraavan päivän koitoksiin.

KESKIVIikko:

Keskiviikko menee toipuesssa alkuvuorikon suorituksista. Muutama palauttava harjoitus on kuitenkin edessä. Finnkinon epäselvä lippujen varaus-systeemi ärsyttää... tai siis edustaa hyvin persoonallista toimintatapaa. Heidi rikkoo pölynimurinsa eikä todellakaan tunne itseään uusavuttomaksi, kun ei osaa korjata sitä. Pikku juttu: villakoirat eivät pure.

Ja virokin on niin hauska kieli.

TORSTAI:

Helkutin pitkä koulupäivä. Jee! Lauserakenteen luento, vartti luento

jäljellä – Eve vilkuilee vuoroin kelloa vuoroin Pekkola. "Jos me nyt päästäis syömään, niin ei kerrankin myöhästyttäis viron tunnilta. Ei ainakaan jaksakaan enää mitään ISK-kalvoja."

Pekkola kaivaa ISK-kalvon esille ja läjäyttää sen piirtoheittimeen. Syvä huokaus. "Oikeestaan ISK on kiehtova."

"Joo. Siitä on meille iloa vielä moneksi vuodeksi."

"Joo."

"Ja se on niin pirteen punanenkin."

"Joo."

Myöhästyttään virosta. Se ei kuitenkaan johdu Pekkolan kalvoista, vaan omasta tyhmyydestä...tai siis, koska itsensäkin arvosteleminen on kiellettyä, niin vain inhimillisestä erehdyksestä. Kuka tahansahan voi unohtaa selvittää, missä tunti pidetään.

Miksi kolmekymmentä opiskelijaa ehdetaan luokkaan, johon juuri ja juuri mahtuisi kaksikymmentä? Mutta ei se mitään. Likeisyys lähentää. Ja kun istuu selkä tauluun päin, niska saa hyvää jumppaa. Eikä kukaan edes pyörry hapenpuutteeseen. Siis täysin onnistunut tunti. Väggä tore!

PERJANTAI:

Viikon valittamattomuus alkaa jo uuvuttaa, mutta onneksi voi aina turvautua sarkasmiin.

"Tosi kiva sitten, kun tää kaikki sohjo jäätyy."

"Joo, niin on."

LAUANTAI:

Löydämme esikuvamme! Phileas Fogg on optimistisuuden oppi-isä. Kuinka kukaan voisi valittaa VR:n toimimattomuudesta, kun herra Fogg pysyy hyväntuulisena, vaikka joku on unohtanut rakentaa 80 viimeistä kilometriä Intian rautatiestä? Ja Foggilla sen-

tään on pelissä omaisuus ja herrasmiehen kunnia. Foggin sanoin: "Ei auta valittaa." Kyllä norsulla pääsee.

Kun on katsonut yhdeksän tuntia matkaa maailman ympäri, ei voi olla kuin hyvällä tuulella. Valittamattomuushan on helppoa!

SUNNUNTAI:

Kun ei ole mitään valittamisen aihetta, on helppo olla valittamatta. Eikä

todellakaan ärsytää, että viikko loppuu kohta.

MAANANTAI KELLO 00.00

Me teimme sen! Soittakaa Porilaisten marssi.

Mei päivis,

MÄ OLIN tänään syömässä Musicalla ja sit ku mä olin lähössä ja laitoin astioita siihen astianpalautusjuttuun ni sitten yhtäkkiä mun takaa tunkee yks puolittutu ja ennen ku mä ehin huomaamaan mitään ni sen leipä lentää lattialle. Mä olin sitte että anteeks anteeks kauheesti, en kai mä pudottanu mitään? mut se oli vaan silleen töykeesti että "kyllä sä pudotit". Sit mä olin silleen että voi ei mut se vaan lähti pois. Harmittaa, et olin niin kömpelö, ja seki et se oli niin töykee vaikka mä olin ihan vilpittömästi pahoillani. Ei ihmisillä oo silmiä selässä ni ei kannattais ehkä tunkee sieltä takaa ihan äänettä.

EILEN MÄ olin J:n kanssa leffassa kattoo yhen hauskan leffan. Me mentiin sinne aika varottamatta ni en ehtiny kunnolla meikata mut se oli silti ihan jees. Sit ku ne liput piti käydä hakemassa tuntia aiempaa ni hengattiin sit H&M:ssä ja sit löysin sellaset IHANAT hanskat ja ne makso vaan kolme euroo!!! J:n mielestä ne oli vähän turhat mut siis ku ne oli just täydelliset! Pojat ei vaan tajuu. No sit ku oltiin siel leffassa ni meil oli sama juomapullo ja sit ku juutiin siitä ni se on melkein ku epäsuora suudelma eiks ni. Jossain vaiheessa se joi siitä ja sit mä aattelin et voin ottaa sen pullon siltä et on muka jano, ja sit otin sen sen kädestä ja meidän sormet oli hetken päällekkäin ja se oli niiiiin ihanaaaaaa et mä en kestä! Mut sit ei tapahtunu muuta ku me vaan katottii leffaa.

ME AINA hehkutetaan sitä meidän yhtä lehtoria joka on siis niisiin ihq, mut ehkä teinit jotka käyttää tota ihq-sanaa ni ei pitäis sitä ihquna.. Tänään se taas piti meille tuntia ja harhautu jonneki sivupoluille ja me vaan H:n kanssa meinattiin koko ajan nauraa sille ku se oli niin hassua ni sit se yhtäkkiä kattoo meitä ja kysy et mikä on niin hauskaa. Ja sit meidän piti äkkiä vaan keksiä jotain mukahauskaa, ettei se ois huomannu et naurettiin sille sen jutulle. Mut siis se vaan on niin symppis et yks päivä mietittiin et vähänkö ois parasta jos se ois oma isoisä... Mut sit on vaan jotenki niin hassua et sitku on sen tunnilla ni aatteele et vitsi jos se oikeesti ois sukua.. ni ois aika friikkiä. Tai toisaalta tosi siistiä.

VITSI ET meillä on kyl tosi hyviä tyyppejä täällä fenniksellä. Esim E.S. on ihan mahtava tyyppi. Mut yks vika täällä kyllä on. Tänään taas angstattiin siitä ku tääl meidän laitoksella ei vaan oo poikia siis niinku yhtään. R rupes listaamaan et ketä poikia täällä ylipäätään on ja sit mietittiin et mikä ois semmonen parhaimmuusjärjestys. Tehtiin kahestaan semmonen lista paperille ja laitettiin siihen kaikkia merkkejä et millanen kukaki on. Aattelin sit tehä semmosen oman listan mis on niinku mun omat top 3. Mut en vaan pysty pistää niit järjestykseen ku ne on kaikki omalla tavallaan niin huippuja. Ni sit tein vaan tämmösen mis on niiden parhaat puolet merkattuna. Yritin tehä sellasii mahdollisimman hienoja kirjaimia ku oli kirjasuomen kurssin papereissa. Liimaan sen nyt tähän ja meen sit nukkuu.

Teppo Suominen	☺	★	♥♥
Perttu Puranen	☺	★	♥
Vesa Holm	☺	★	♥

KIRJASTON POIKA

YLIOPISTON PÄÄKIRJASTOSSA tapahtuu jännittäviä asioita. Joka päivä. Koko ajan. Tai no, ei ehkä perjantaisin myöhään iltapäivällä, mutta muuten lähes aina. Viikonloppuisin saattaa myös olla tavallista hiljaisempaa. Siis aukioloaikoina. Kirjaston ollessa kiinni siellä on tietysti hiljaista eikä mitään tapahdu. Tai saattaa toki tapahtua, sitähän minä en voi tietää.

Jos haluaa tietää tarkemmin, milloin ja mitä kirjastolla tapahtuu, kannattaa kysyä ystävällisiltä kirjastotädeiltä, jotka häärivät infotiskin takana ja jotka ovat tavoitettavissa jonotusnumeron avulla. He vastaavat kaikkiin maailman kysymyksiin.

Kerran kuulin heidän vastaavan aivan oikeasti kaikkiin maailman kysymyksiin. Numerotaulu oli ilmeisesti epäkunnossa, ja kirjastotädit huutelivat numeroita: 42.

* * *

INFOTISKIN LÄHEISYYDESSÄ käydään joka maanantai kiehtova urheilukilpailu. Kyseessä on eräänlainen nopeus- ja tarkkuusjuoksu. Kilpailijat lähtevät kuka mistäkin, osa kotoaan, osa jostakin päin kampusta. Lähtöpaikalla tai -ajalla ei ole

väliä, koska tavoitteena on vain ehtiä viikonloppulainojen palautusluukulle tasan klo 9.55.

Viikonloppulainat pitää nimittäin palauttaa kirjastolle maanantaisin kymmeneen mennessä, ja piru periköön sen, joka ei sitä tee. Siksi mattimyöhäiset ottavat kovan spurtin palautusluukulle, ja viimeisten kiiruhtaessa paikalle nähdään jarrutuksia, taklauksia, tönimistä ja lopulta niteiden ahtamista luukkuun. MAALI!

Palkkaan vielä joskus Antero Mertarannan selostamaan tätä kisaa.

* * *

JOS HALUAA vakoilla ihmisiä tenttikirjan takaa, paras paikka vahtaamiselle on toisen kerroksen seepraraidallisten istuinten ryhmä. Niillä loikoillessa näkee kaikkiin kerroksiin, ja myös kahvion nurkkapöydän tarkkailu onnistuu.

Seeprasohvoryhmän ylenpalttinen mukavuus mahdollistaa miellyttävän loikoilun opiskelun ohella. Perehdyin äskettäin tenttikirjaani niin lähietäisyydeltä, että nenäni jälki on selvästi erotettavissa teoksen alkusivuilla. Havahduin, kun lähistöllä istuneet each one teach one -oppimispiirin vaihto-

opiskelijatyötöts kuiskivat "is he sleeping?"

* * *

OPISKELU EI maita juuri silloinkaan, kun voi kuunnella kiinnostavampia keskusteluja.

Kirjastoon marssi kaksi vaahtoavaa tyttöä. Tai oikeastaan toinen vaahtosi, toinen ei.

– Siis mieti, näin aamulla ku Emma laitto meikkivoideita. Mieti, MEIKKIVOIDEITA!

– No huh.

– Ja se on siis niinku kakstoista. Mieti!

– No minkä ikäsenä ite aloit käyttää?

– Olin mä sentään kuudennella, et niinku kolmetoista. Mut Emma on viidennellä! Mieti!

Oi kirjasto, sinä sivistyksen työssija, kuinka suuria ajatuksia opiskelijat sinulta saavatkaan!

Eskimoilla on 60 sanaa lumelle

RUOTSALAISEN KIELENTUTKIJAN MIKAEL PARKVALLIN KIRJASTA "LAGOM FINNS BARA I SVERIGE OCH ANDRA MYTER OM SPRÅK" (SCHIBSTED FÖRLAGEN, 2009)

RUOTSALAISET OVAT yhtä hyviä kirjoittamaan populaaritiedettä kuin amerikkalaiset. Onko tämä myytti vai ei, en tiedä, mutta lukemani kirjan perusteella näin voisi olettaa. Kirjassa väännetään rautalangasta. Kielitieteelliset faktat ja ajatusmallit eivät siis jää lukijalle epäselväksi. Äidinkielellä luettuna kirja olisi kielenopiskelijalle ikävän simppliä tekstiä, mutta pakkoruotsin kielitaidolla oikea lukunautinto.

OLEMME KAIKKI kuulleet, että eskimoilla on lukuisa määrä sanoja lumelle, elävähän he lumen keskellä ja vaihtavat päivittäin ajatuksia lumen eri olomuodoista. Kaikki ruotsalaisetkin ovat kuulleet. Minä olen lisäksi kuullut, että eskimoilla on käsittämätön määrä sanoja valkoisen eri vivahteille – niitähän he tarvitsevat, kun keskustelevat siitä lumesta. Ja miksi eivät keskustelisi – eihän siellä Grönlannissa tai Alaskassa juuri muuta olekaan.

TÄMÄN JA MONTA muuta myyttiä Tukholman yliopiston kielientutkija Mikael Parkvall kumoo kirjassaan. Tai jollei varsinaisesti kumoa, niin tuo ainakin faktoja uskomusten rinnalle. Osa myyteistä koskee kieltä yleensä ja on todennäköisesti yli kielirajojen eläviä uskomuksia. Kuten se, että kielestä voidaan määritellä, mikä on hyvää ja mikä huonoa kieltä ja että osa äidinkielisistäkin puhuu kieliopillisesti väärin. Osa myyteistä koskee ruotsin kieltä, mutta kuulostaa erittäin tutulta. Kuten se, että maahanmuuttajien pelätään rappeuttavan kieltä ja lainasanojen uskotaan hävittävän kielen lopulta kokonaan. Suomalaisista kiinnostavat tietysti suomenruotsille omistetut kappaleet, joita on kirjassa peräti kaksi. Toinen kappaleista paljastaa joidenkin ruotsalaisten luulevan, että suomenruotsalaiset ovat suomalaisia, jotka ovat oppineet ruotsin tavallista paremmin. Toinen taas käsittelee uskomusta, jonka mukaan maailman kaikkein ruotsinkielisin kunta olisi Suomen länsirannikolla sijaitseva Korsnäs.

EIKÖ ESKIMOILLA sitten olekaan montaa kymmentä eri sanaa lumelle? Parkvall tuo näytteeksi myytin elinvoimai-

suudesta lainauksia ruotsalaisista sanomalehdistä, joissa toimittajat tietävät kertoa jopa tarkan lukumäärän eskimoiden lumi-sanoille: 40, 46, 52, noin 60, hurjimman tiedon mukaan jopa satakunta. Parkvall ei kiistä, etteikö lumi olisi oleellinen osa eskimokansojen elinympäristöä, mutta ei halua antaa eskimoille mitään yksinoikeutta lumisanojen runsauteen. Osaavat ne ruotsalaisetkin: aprilsnö, blidsnö, blötsnö, decembersnö, fjolårsnö, höstsnö, julsnö jne. Parkvall pyörittelee aihetta leppoisaan sävyyn ja päätyy siihen, että ruotsalaiset ne vasta ovatkin eksoottinen kansa. Ruotsalaisilta kun löytyy ilmaus myös seuraaville lumen olomuodoille: snöfall (putoava lumi), snöflinga (lumen erillinen osanen), snögrotta (luolan muodostava kasa lunta) ja snögubbe (primitiivisen ihmishahmon muotoon pakkautunut lumi).

SELITYKSEKSI ESKIMOIDEN lumisanojen runsauteen paljastuu eskimokielen korkea synteettisyysaste. Suomen kielen hyppelehdittyämme ei taida olla mitään eskimoiden sanajuniin verrattuna. Pian tämän lukukokemuksen jälkeen nauratti, kun Hesarissa osui silmiin erään venezuelalaisen valokuvaajan tieto eksoottisista pohjoisen kansoista: "Kuulin, että saamelaisilla on 520 poroa kuvaavaa sanaa. Lunta kuvataan sadalla sanalla." (HS 16.3.2010)

YKSI ASIA kirjassa jäi minulle arvoitukseksi: mitä se kirjan nimessä kummitteleva lagom tarkoittaa. Sanakirjasuomennoksen mukaan kyse on sopivasta, joka on vain Ruotsissa. Se vastaa kyllä mielikuvia länsinaapurista, siellähän ei mitään ole liikaa eikä liian vähän. Jokin vivahde siitä silti jää tavoittamatta, ja ruotsalaisten yleisen käsityksen mukaan kyse onkin sanasta, jolle ei muissa kielissä ole vastinetta ja jota muut eivät sen vuoksi ymmärräkään. Ruotsalaisille sana merkitsee tietysti ruotsalaisuuden ydintä, ja Parkvall tiivistää sen sanoiksi: Vi svenskar inte bara har ordet lagom, vi är lagom. Minun puolesta asia saa jäädäkin niin. Pidetään me suomalaiset kiinni meidän omasta sisusta: Meillä suomalaisilla ei ole vain sanaa sisu, me olemme sisu.

Sane-Filmi Oy (SF) esittää

Fennistin painajainen

Ohjaus/Regi: Ali Tajunta

Kuvaus/Foto: Reetta Niinisalo

Leikkaus/Klipp: Perttu Puranen

Tervetuloa unikuvateatteriin

VASTA PERUSTETTU SANE FILMI OY KURKISTAA NYT ENSI PROJEKTINAAN SINNE, MISSÄ MENESTYSELOKUVAT OVAT KAUTTA AIKAIN SYNTYNEET - PÄÄN SISÄÄN. PIDEMMITTÄ PUHEITTA JA ENSIMMÄISTÄ UNIKRIITIKKOA ODOTELLESSA, PANNAAN FILMIRULLAT PYÖRIMÄÄN. PÄÄROOLEISSA, KUINKAS MUUTENKAAN, SUOMEN PAHAA AAVISTAMATTOMAT OPISKELIJAT.

PIMEÄ TIE, MUKAVAA MATKAA

AJAN AUTOA Englannin maaseudun läpi mutkittlevalla valtatiellä. Katson itseäni kuljettajan puoleisesta sivupeilistä. Näytän Jack Bauerilta. Näen kyltin, jossa sanotaan: "Vilahditko ohjelmassa? 50 km Emmerdalen lavastekylään".

TULEE PIMEÄ. Auton valot osuvat mäen rinteellä tanssiviin nuoriin tyttöihin. Kaikilla on samanlaiset sinisensoranssit, väljät asut. Näyttää kuin he toimittaisivat jotakin vanhan kansan riittä kuujumalalle.

HILJENNÄN VAUHTIA. Kauempana tien laidassa erotan kylttejä, jotka kieltävät pidemmälle ajamisen. Läheisen talon ovi aukeaa. Valossa seisoo pieni, noin kahdeksanvuotias tyttö. Kysyn, miksei eteenpäin saa ajaa. "Se on kiellettyä aluetta", hän vastaa, "edes me ei saada mennä sinne." "Mitä siellä sitten oikein on?" kysyn. Hän epäröi hetkisen ja sanoo: "Pluto."

Ali Tajunta ei suostunut haastatteluun.

TANSSII HITLERIN KANSSA

OLIN KAUPAN kassalla töissä ja ihan tyytyväinen, kunnes paikalle tuli lihava Hitler. Hitler sitten ihastui minuun ja alkoi liehitellä minua. Ei mua ois kauheasti napannut sen kanssa seurustella, mutta kun Hitler.

TANSSIN HITLERIN kanssa valssiakin. No, myöhemmin olin Hitlerin päämajassa ja opetin muutamille muille Hitlerin naispuolisille seuraajille jotain tanskalaista biisiä, joka oli kovin iloinen ja kertoi linnuista ja auringosta. Sitten huomasimme, että kolmas säkeistö on hirveää Hitler-vastaista propagandaa. Ja tietenkin Hitler osui paikalle juuri kun lauloimme sitä.

NO, PAIKALLA oli myös joitain Hitlerin vastaisia agenteja, joiden avulla pakenimme talosta.

PAKO OLI hyvin toimintapainotteinen ja verinen, sisälsi mm. pari auki viillettyä kurkkua, käytävien räjäyttelyä ja miinakentän. Lopulta pääsin parin eloonjääneen kanssa vastarintaliikkeen päämajaan ja siellä komea nuori mies lohdutteli minua, ja se olikin mukavaa, kunnes huomasin hänen seurustelevan jo jonkun muun kanssa.

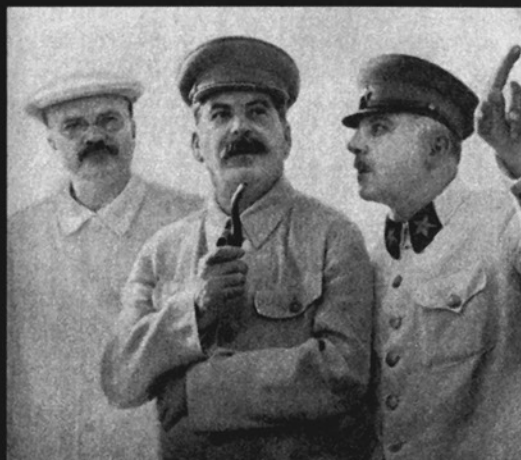
SAATANA SAAPUU RENTUKKAAN

OLEN JÄRJESTÄMÄSSÄ tapahtumaa Rentukkaan. Olen kamalan stressaantunut, kun kaikenlaisia vastoinkäymisiä tulee eteen. Joku lipunmyyjistä ei saavukaan paikalle, ja menen itse myymään lippuja.

LIPUNMYYNNISSÄ ON kauhea kaaos, ja jonossa on Stalin. Stalin ilmoittaa, että hänen nimensä on VIP-vieraslistalla. Yritän kohteliaasti selittää, ettei se valitettavasti ole, koska ilmaiseen sisäänpääsyyn oikeutettuja ovat vain JYY:n hallituksen jäsenet ja sihteeristö, eivät Neuvostoliiton johtajat.

STALIN EI siitä välitä, vaan väittää kiven kovaa, että hänen kuuluu päästä ilmaiseksi sisään. Hänellä on

PERIAATE ja toinen toistaan tökerömmät selitykset: "Minä tunnen yhden narikkamiehistä!" "Ravintolan omistaja on vanha luokkatoverini!" "Yksi illan yhtyeistä pyysi minut ottamaan valokuvia, saatte niitä kuvia sitten Kvatillekin!"

Stalin on ymmällään.

PIENI MIES

OLEN MATKALLA erään kotikonnuillani sijaitsevan pellon takana olevaan paikkaan. Sinne päästäkseni minun olisi pitänyt kiertää eräs pihapiiri, johon kuuluu muiden muassa lato ja asuintalo.

PIHASSA HUOMAAN, että talossa vieteetään lestadiolaisia häitä. Kaikki kunnan lestadiolaiset hääjuhlijat ovat punaisessa ladossa pukeutuneina valkoisiin ja mustiin pellavavaatteisiin. Asuinrakennuksesta sen sijaan kantautuu jumputtavaa musiikkia ja tunnelma on kaukana lestadiolaisesta.

MENEN SISÄÄN tarkoitukseni kysyä, voinko jotenkin päästä pihapiirin läpi pellolle, jonka taakse olen matkalla. Huomaan yllätyksekseni, että talossa juhliivat vieraat ovat sukulaisiani. Siinä sitten juttelemme, mutta yhtäkkiä olen yksin eräällä käytävällä. Luokseni kävelee pieni mies, joka vetäisee taskustaan lyijykynän ja yrittää puukottaa sillä rintaani. Taistelen vastaan kynsin hampain ja mies huutaa vihoissaan, että kehtaatkin olla minua pitempi! Pääsen kuitekin pakenemaan pikkumiehen kynsistä.

Tällä palstalla toimituksen asiantuntija vastaillee jälleen monen nuoren mieltä askarruttaviin kiusallisiin, kieliaiheisiin kysymyksiin.

AAAAA, MULLA on pakkomielle! Luennoilla en pysty keskittymään aiheeseen ollenkaan, kun bongailen aina esityskalvoilta ja monisteista kirjoitusvirheitä! Tai jos vaikka kuljen kaupungilla ja näen kauppakeskuksen aulassa jonkin houkuttelevan yhdyssanavirheen, niin alkaa heti tehdä mieli mennä korjaamaan se. Joskus jopa pidän kaiken varalta mukana punakynää. Sitten kun pääsen kotiin, minun on pakko mennä nettiin ja etsiä muutama teksti korjattavaksi. Välillä en pysty ajattelemaan mitään muuta kuin kielenhuoltoa!

-fuXi09

HEI! KUVAILEMASI tilanne on varmasti tuttu monelle ikätoverillesi. Se on aivan luonnollinen vaihe jokaisen nuoren suomenopiskelijan kehityksessä. Välillä tuntuu, että mikä tahansa pikkuvirhe saattaa herättää kielenhuoltohalut, eikä ajatuksesta meinaa millään päästä irti. Ajan myötä sietokyky ärsykeitä vastaan kasvaa, ja opit hillitsemään pahimmat pilkuvilaustarpeesi sopimattomissa tilanteissa.

OPISKELIJA IÄNIKUINEN

FOOD ALBUM *vol.* V

OUT NOW!

**RAVINTOLA
AVOINNA:
MA 14-24
TI-TO 14-01
PE 14-02
LA 12-02
SU 14-24**

**KEITTIÖ
AVOINNA:
MA-PE 14-21.30
LA 12-21.30
SU 14-21.30**

SOHWI

EST. 1968

VAASANKATU 21, PUH. (014) 615 561, WWW.SOHWI.FI